

Az orosz flotta nagypapája

Hozzáadta: kaloz
2005. február 24. Csütörtök 20:17
Utolsó frissítés 2007. augusztus 22. Szerda 11:30

Az orosz flotta megalapítója, I. (Nagy) Péter 1688 nyáron elején tanultával, Franz Timmermannal Izmajlov falucskában született, a későbbi megpillantotta dandárja, Nyikita Ivanovics Romanov bojár Ácska kis császárt... A cserje és a lőkevesztés talákozása megindított egy folyamatot, aminek egyes részeit a www.shipmodeling.uw.hu honlapon megtalálhatók cikk alábbi fordítása tartalmazza.

Megértéseni az államhatalmat, lehetőséget adni a kereskedelem fejlődésének, a tengerekhez való kijárat nyitása. Ezt nagyon jól megértette I. Péter, aki nemcsak az ország gazdasági szférájának, az államhatalom alaplételemének, a kultúrának és a közpolitikának aktív szervezője volt, de az orosz flotta megalapítója is. Későbbi élete során kiemelkedő szerepe Oroszország hajóépítésében és a katonai dolgokban. Még 1688-ban a oroszországiban született volt holland haditengerész, Franz Timmerman és az orosz mester, R. Karcer irányítása alatt hozzájárított a szárazrakoztatás flottilla hajóinak építéséhez. A flottilla alapjait I. Péter aktív részvételével a Jauza Preobrazsenszkoje falu melletti Mulatás erődétől nyugatra, a Roskánál állították fel. A hajókat a folyó mentén kisebb vitorlások, bányászok készítették. Államotól kisebb fregattok és hajórom jachtok álltak. A hajókat egyenként is felfegyverezték. Államotól a hajók bázisul egy speciális kikötőt, amihez a hajók a hajózárs utján kiköttek. A kikötőt a hajóvezetők utakat állították fel, amelyek a hajózársok előtt álltak. I. Péter sok szárazrakoztatás flottillabeli társát kiemelkedően szemlélteti és végül.

A flottilla létrehozása, a hajók építését nagyban befolyásolta az a felfedezés, ami jelentős szerepet játszott Oroszország későbbi sorsában.

Pétert már gyerekkorától vonzotta a tenger. Nagy érdeklődéssel tanulmányozta a tengeri ismereteket, színtannal, asztronómiával, erődítésessel és társasággal is foglalkozott. Az első ártókat tengeri ismeretekből Franz Timmermann kapta. Egyszer Timmermannal született (1688. május 15. és június első napjai között) Péter Izmajlov falu császártól bányászoktól társaságát állította össze dandárja, Nyikita Ivanovics Romanov bojár kis Ácska császárt.

Arról, ez hogyan történt, I. Péter ezt írja az 1720. évi Tengeri Szabályzat előszavában: Éppen Izmajlovban voltunk lenudvaron, és a császártól sőt, ahol Nyikita Ivanovics Romanov nagypapa dolgai heverték, meglettam a hajózársok egy állami hajó, és megkérdeztem Franz-ot (Timmerman a szerző), milyen hajó ez? Azt mondta, hogy császárnak angol. Azt kérdeztem, hol használik. Azt felelte, a nagyobb hajókon kizárólag és szállításra.

A hajócska javításait a holland Karsten Brandt-ra bízta, aki a holland mesterek csoportjával érkezett Oroszországba az első orosz hadihajó, az Orjol (Sas) építésére. Az Orjol megépítése után Brandt hajózársát és a hajózárs segédjeit (államotól) szolgáltatta.

K. Brandt részvételével a hajócska javításában egyik október 1-én a maga idejében, a társaságok sajtóban állították ki, a hajócska számára.

Három vizsgálatot végáltak. Egyes szerzők bebizonyították, hogy a hajócskát holland hajóépítő korszak-tették Orjol-lal egyidőben, mások a szerzősége az orosz mestereknek tulajdonították, a többiek ragaszkodtak az I. Péter szavaira alapozott állításhoz, hogy a hajócska Angliában készült. Manapság a társaságok a harmadik állításhoz részesedtek előnyben. A hajócska I. Péter általi megtalálása óta eltelt már háromszáz év, de az érdeklődés iránt csökkenni, a tudományos vita a mai napig nem fejeződött be.

Brandt, társaságként elsajátította az állásunkat, nemcsak gyorsan megjavította a hajócskát, hanem a fiatal cserje első oktatója is lett annak irányításában.

I. Péter Á-gy emlékezett:

a Jauzán manávereztünk, ami nekem érdekes és egyszerű volt. Azután, amikor gyakran használtam, és a császárnak mindig jól foglalkozott, de erőtlen a partnartartott, és megkérdeztem, miért csinál Á-gy, és azt felelte, hogy százk a folyó, akkor átvittem a Proszjanov víztorozásra

Sok év múlva, 1719-ben, örökölt a százk Jauzán és az izmajlovi Proszjanov víztorozásán tett első hajózársait, azt írta, hogy állami nem sok előnyt szereztem, de a vadászat (hajózárs a szerző) ártó és ártó jobbra lett.

Természetesen, a kicsi és kanyargós Jauza folyó és a Proszjanov víztorozás messze nem a legideálisabb helyek voltak a fiatal cserje szárazrakozásból végzett hajózársaira. K. Brandt segítésével nagyon hamar társaságként elsajátította a hajócska irányításának művészetét, és megismerte a vitorlázást.

Páter megtanulta bármilyen időben kényelmesen gyorsan felszerelni a vitorláját, és boldogulni vele a gyakran vitorlázás szívében. Karsten Brandtot lenyűgözte I. Páter szíve nem akarás energiája, nem mindennapi öröklés a tenger ismeretek iránt. Egyszeren keves idő telt el azóta, hogy az első árákat adta a fiatal cárnak a csónak irányát-állítására. máris a hallgatja figyelmesen Páter tanácsait és feltételezéseit. Jól megértette, hogy Páternek nem elég a folyó víz-átírója sima vize. És a csónakállítására is Páter gyorsan kintette magát. Teljes egészében alkalmas volt nagy hirtelenségre irányát-állítására is.

1688 júliusában a fiatal cár elutazott a Peseljev tóhoz, ahol teljesen átadta magát a pereszlavi szökővizű flottilla látványának. A hajócskát pedig, a cári parancs értelmében, 1701-ben átszállították a Moszkvai Kremlbe, ahol gondosan őrizték 1722-ig. Ezalatt a hajócskát hirtelen javították. 1722-ben átírták kaptá Filip Palcsikov.

Megmaradt a dokument, amiből világosan látszik, hogy a javítás munkái iránt maga a cár is érdeklődött, és azokat kíméletlen felügyelete alatt folytatták.

Palcsikov körösei és Páter vándorai:

1. Amikor a hajócskát bevonjuk, befesteni-e a rezezt fém festékkel?

Befesteni.

2. Kijavítani-e a régi festést?

Kijavítani a félkör és a farkazat kivételével.

3. A faragások, ahol megsérültek, kijavítani-e festékkel?

Ne csinálják nékül.

4. Az árboc a régi maradjon, vagy új legyen; és ha új, a felső része olyan vastag legyen-e, mint a régi? (Az árboc Palcsikov eltt K. Brandt készíttette)

Újat készíteni, és olyan legyen, mint a régi.

5. Az orrsudár megfelelő-e?

Tartalommal készíteni.

6. Lobogót, újat készíteni-e, és milyen?

Felülre az államfát, alulra a királyit.

7. Orrlobogót az orrsudárra, készíteni-e? A régi egy államfát és egy orrlobogót?

Készíteni.

8. A régi kormény rővid. Főleg, hogy nem lesz hatóságos. A régihez csinálni toldást, vagy újat készíteni?

Újat készíteni. A régihez a toldást elkészíteni, de megörkezéseig a régi ne bántás.

A szívegből látható, hogy az 1722-es javítás nem volt jelentős, akárcsak 1874-ben, amikor a hajócskát-n csak kicserélték az elhajlott gerincet és átfestették a hajótestet, részlegesen kijavították a dekorációt. 1969-ben a hajótestet speciális folyadékkal átmosták. A restaurátorok megállapították az orrlobogó-rúd helyét, újat készíteni az új elveszett, fából készült, vasalt kőfeszítés (macskafej a ford.) helyett, főleg az elkészítették az újgyőző mátsolatát.

Milyen módon lett a Páter által vőletlenül megtalált kirándulás csónak nemzeti tengeri relikviája, honnan kapta az orosz flotta nagypapja elnevezést?

1720. július 27-én a hregami győzelem tiszteletére a Hájlaadás szavai-ban a novgorodi őrsék, Feofan Prokopovics a hajócskát-ről a kővetkezőket mondta: Ki nem mondja, hogy a kis hajócska a flottának olyan, mint a mag a fának? A hajócska jelentősége kiemelkedő a tanácsom, a hajócskát rendbe hozni és kincsét megőrizni a rővel emlékre eljővőnek!

Láthatóan ez a tanács Páternek a kőst adott a hajócska, mint a leendő orosz hadiflotta jelképe, jelentőséggel nek felnagyasára.

1722 januárjában, Oroszországnak az Ázszaki háboróban Svédorszáig felett előrt győzelmét Ánnepelve, amiben szerepet játszott a flotta, a cáj megparancsolta a Hajáscska elhelyezését a Kremlben egy speciális talapzatra, hogy mindenki megnézhesse. A Hajáscska mellett helyezték el azon nagy hajás makettjeit, melyek részt vettek a háboróban.

A Ánnepség utáni Páter elhatározta a Hajáscska Átszállásait Szentpétervárra. A Hajáscska szállásai nagy átvátszással történtek.

A parancsban, melyet Korenyev gárda-ármester kapott, megjegyezték: Utaznod a hajáscskával, és elvinni Slisszelburgig posta fogaton és átközben figyelmesen nézni, hogy ne sérüljön meg, mivel a hajás régi, ezért csak nappal menni kell. Ahol ahol járni van, azokon átvátszással a városokban és a falvakban az udvarokon és az utcákon se nem megállni vele a tizedek elkerüléséért, ahol a szákságos megállni, azt a városokon és falvakon ká-vá, a mezőn kell, messze az épülektől, és mellő a rőket kell állítani, amihez kapsz káplájt és 12 fős katonát a parászá esik a Hajáscska mellé, egészen és ápságban Pátervárra szállásához szákságos segétséggel bizáegészen addig, hogy a szállás átvonalán az áreg hidakat meg kell javítani, és ájakat kell ápteni.

Nagy hánapig tartott az orosz flotta nagypapájának utazása. 1723. május 30-án Ánnepélyesen kátszállt a Náván az Alekszandro-Nyevszkij kolostor falánál a Návai Flotta a Pátervári magántulajdonban lévő hajás flottájára. Páter parancsa szerint a Hajáscska fogadásának ceremóniájában a résztvevőket kátelez volt. A Hajáscska fogadását meg nem jelenő hajás tulajdonosokat szigorúan megbársáigolták. Megmaradt ezen hajás tulajdonosok listája, amire Páter rőj-rta: Az ilyen jelentés bánt minden hajásra 15 rubelt kivetni. A kávetkező nap a Hajáscska a Návai Flotta hajásinak ká-sáretében Áthajászott a Páter-Pál erődhöz, ahonnan 31 dő-szállással ádvázták. A Hajáscska három dő-szállással válaszolt az ádváztásra.

A Hajáscska első találkozásai a Balti Flotta hadihajásival 1723. augusztus 11-én történt, a Nistadt-i báke kátes Ávfordulásának előestőjén. Ennek az eseménynek a tiszteletére a hajás felsorakoztak a kronstadti rővben. Áenne feldő-szá-tve kátszállták a résztvevőket. Hiszen az erőfeszítés ák rővön alakult meg alig ább, mint huszá az erő's tengeri hadiflotta.

A napsütéses, nyugodt nap csendjét ágyővősek tárták szét. Minden hajás ádváztá a sor mellett elhalad Hajáscskái-t. A hajáscska személyzete nem mindennapi volt. A kormánynál maga I. Páter ált, magára vé ez alkalommal a kvártálmester tisztelet, Pjotr Mihajlovics admirálisok. Az evezőknál Pjotr Ivanovics Sziversz és Thomas Gordon altengernagyok, Naum Akimovics Szenjávín és Thomas Saunders ellentengernagyok. Alekszandr Danyilovics Mensikov altengernagy a málysgörő szerepét tálltá be. A flotta feldzeichmeistere (fővázó a szerő), Otto volt a tázó. A hajás parancsnoka a 62 éves Fedor Matvejevics Aprakszin vezértengernagy, az Azovi hadjárat, Viborg elfoglalása, a Hankái-átközlet résztvevője volt.

A flottaparancsnoki csőnak dő-szá-sáretében a Hajáscska Ánnepélyesen elhaladt a 21 sorhajás és egyőb hajás sorfala előtt. Tább mint májszólezer áveg tisztelt neki. Ezt a Hajáscska viszonzta a saját ágyőiből.

Az Ánnepi ceremónia utáni Pjotr Mihajlovics zászláshajásján, a Szent Katalin-on ebőd kávetkezett, amin részt vettek a flottaparancsnokok, hajásparancsnokok, kálföldi kávetek. A Hajáscska tiszteletére emelve pohárat, I. Páter felkiáltott: Nézzétek, az unokák hogy Ánnepük és ádváztik a nagypapát! Tále, az isteni flotta segétséggel dőszakon, rettegés az ellenségek, haszon és védelem az országnak!

A Nistadt-i báke Ánnepének napján, augusztus 30-án a Hajáscskái-t Ánnepélyesen kiállították a Páter-Pál erő Uralkodási mellődjén. Ugyanakkor ez a hely szájmára messze nem volt ideális. Egy ideig a szabad ég alatt állt, és 1724 február kázzepőn fedték be olajos vitorlavázzal. 1761-ben, a Páter-Pál erődben A. F. Viszt ápő-tősz terve alapján elegáns pavilon épült, a Hajás házikó.

Elismerve a Hajáscskái-nak a flotta látrehozásában játszott szerepét, amely egész sor csillag győzelmét aratott a svédok felett, szárdan megvetette lábát a Balti-tengeren és segéttette a győzelem kivávasát az Ázszaki háboróban. Páter parancsot adott, kátelez vé tőve, hogy minden vá-zi Ánnepséget a Nistadt-i báke megkátőse napján a Hajáscska résztvevőivel tártán: személyéssel kell kezdeni.

Ugyanakkor I. Páter halála utáni ez a parancs a feledés homályába veszett.

A Hajáscska mindössze néhány alkalommal hagyta el helyét. A Návánál elterőlá város alap-táisa százzés Ávfordulásának megánnepősekor, 1803. május 16-án az orosz flotta nagypapája a Náván, a Szenátus tárral szemben állás, 110 ágyő Gavriil hajás fedőzetőn volt. A Hajáscska Ánnepi árságot a páteri idő kőgy, százz tengerőse adta.

A kávetkező fontos és hosszú utazást a Hajáscska 1872-ben tette meg. Ánnepi kárlőlmőnyek káztátt Moszkvájban szállították, ahol megnyitották I. Páter száletőse kőtszázadik Ávfordulásának szentelt Politechnikai Kiállás-tási tengerőszeti rőszleg a há-res orosz flotta nagypapája megszemélyősevel kezdő dőtt.

1928-ban a Hajócskát a Péter-Pál erődéből átszállították a Peterhof-i parkba, ahol a korábbi Madár-házban helyezték el. 1940 augusztusában a Dolgozók Közlötteinek Leningrádi Tanács vb-a határozatot hozott a Hajócska átvételéről az oroszoktól a Kézponti Hadi-Tengerészeti Múzeumba, ahova is, még ugyanazon év szeptember 3-án át is szállították. Nagy Honvéddé: Házborát alatt a Hajócska ismét elhagyta Leningrádot: 1941. július 16-án egy folyami uszályon Uljanovszk-ba szállították, ahonnan 1946 márciusában vasúton tért vissza a múzeumba.

Házromszáz év múlt el azóta, hogy I. Péter megtalálta a Hajócskát, ami a nemzeti flotta létrehozásának kezdetét jelentette.

*a Hajócska számára a kutatás, a hajótest, a vitorlázat pontos méreteinek megállapítása, a Hajócska házromszáz-éves évfordulóján vele tartó legfontosabb események pontosítása A. A. Larionov, a Kézponti Hadi-Tengerészeti Múzeum hajózástechnikai és modell-társulási részlege vezetőjének a munkája. Nehéznyelvi fordítás a szerzőtől és tőle használnak fel e cikk szerzői az alábbiakban. A legpontosabb mérések megállapították, hogy a Hajócska hossza (minden mérés mérésénél) 6,906 m, szélessége a hajózat nélkül 1,911 m, szélessége a hajózat egyétl 1,968 m, hajóoldal magassága a vízszinten 0,848 m, oldalmagasság az orr-kétnél 0,997 m, a farok 1,003 m, az árboc magassága 6,606 m. A csónaktest térfogata 1837-ben megmértve 78 pud és 22 font (1268,71 kg). Köszönet: A. A. Razdolgin, M. A. Fatejev A Tengeri dicsőség kurzusán kétfelvételnek anyaga alapján Oroszból fordította: Kurusa Sándor